

Flot dansk FN-indsats

Fra overkonstabel B.D. Mogensen, som netop er kommet hjem efter et halvt år i X-Jugoslavien, har redaktionen modtaget følgende indlæg.

"I har alle været med til at løse vores opgaver på en professionel og overbevisende måde. Vore opgaveløsninger har skabt stor respekt om DAB-BAT's indsats, både blandt de lokale stridende parter, og hos vore alliancepartnere i FN.

Samtidig har arbejdet været præget af et godt klima og gode samarbejdsrelationer overalt i bataljonen".

Ordene blev udtalt af chefen for DANBAT 6, oberst E. Kusk, og er helt i overensstemmelse med de indtryk, der har brændt sig fast på mine hornhinder. Sammen med cirka 900 andre danske FN-soldater, har jeg deltaget på FN-missionen i Kreina, i det tidligere Jugoslavien. Lejren ligger i byen Dvor, hvor der p.t. er rimelig roligt.

Det var naturligvis med blandede følelser, da jeg for et halvt år siden tog afsked med familien. Men når jeg tænker tilbage, kan jeg kun give oberst Kusk ret.

Jeg har oplevet masser af positive opgaveløsninger, en effektiv arbejdsindsats og et godt arbejdsklima. Man kan da heller ikke lade være med at være en smule stolt, over den berettigede ros, vi fik for vores indsats.

Overkonstabel B.D. Mogensen,

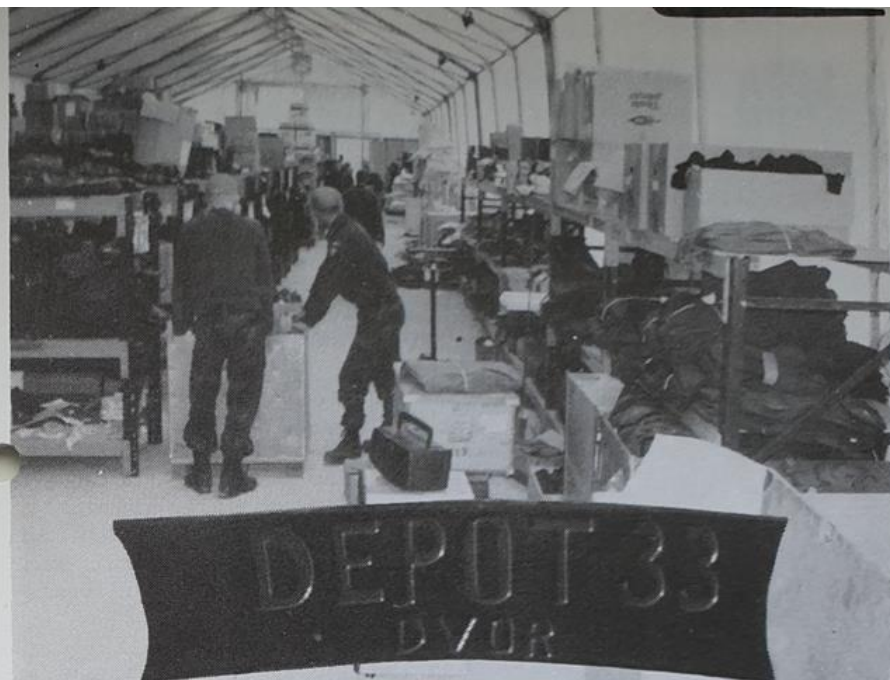
Afsted for anden gang.

Det skal nævnes, at jeg også meldte mig frivilligt, da Danmark første gang skulle have FN-soldater til Kreina.

Jeg har således været med til at bygge en FN-lejr op fra bunden. Derfor var det meget spændende, at gense den lejr, jeg selv havde været med til at etablere.

Og meget havde forandret sig: Teltende var skiftet ud med boligcontainere, lejren var udvidet og der var lavet de traditionelle stisystemer, ligesom "bagplutten" ikke længere var en stor sump.

Jo, meget havde forandret sig til det bedre inde i lejren, hvorimod der udenfor ikke var sket de store forandringer. Den eneste forskel var nok, at

der ikke længere blev skudt så meget, hvorfor de lokale havde fået en lidt mere "normal" hverdag.

DEPOT 33, afdeling Dvor.

Selvfulgelig var alt endnu ikke perfekt i vores lejr. Et af de større projekter, vi "kastede" os over, var etableringen af en kæmpe stor "RUBHALL", idet forsyningsdelingen havde alle deres "stumper" i forskellige containere og telte. Selv om det var en stor opgave, blev det endnu engang bevist, at man når utrolig langt med et godt humør og en god samarbejdsevne.

Da vi var godt igang, skulle der selvfølgelig holdes et traditionelt dansk rejsegilde, hvor der blev serveret røde pølser og en enkelt "kold". Da byggeriet stod færdig,

skulle vi naturligvis finde på et godt navn til det. Og da det jo var Jyske Trænregiment, der var opstillende myndighed, valgte vi naturligvis at opkalde den efter regimentets eget depot: Depot 33, Dvor!

2 x 15.000 flygtninge.

En af de væsentlige opgaver vi havde, var blandt andet at sørge for, at 30.000 flygtninge fik tilført brød og vand. De var placeret i to lejre, hvori tilstandene næsten ikke her kan beskrives. Det kræver nærmest, at man kan "lugte" og "høre" atmosfæren. Det kan vel nærmest sammenlignes med de billeder, man har set fra 2. verdenskrig: Udpinte mennesker med kroppe som skeletter, "tomme" ansigter og mødre, der klamrer deres børn tæt ind til sig!

Flygtningemor venter på behandling af sit barn.

Her var det ikke anderledes, og det gjorde selvfølgelig et dybt, dybt indtryk hos os, der jævnligt kom i lejrene. Og ikke mindst hos personalet fra vores infirmeri, som i en lang periode, havde folk boende i lejrende.

Til alt held blev situationen senere så stabil, at samtlige flygtninge kunne returnere til deres respektive hjem. Så kunne vi så koncentrere os om nye opgaver.

Jul under fremmede himmelstrøg
Til forskel fra Danmark, så havde vi i Dvor en hvid jul. Det er dog en noget frustrende oplevelse, at holde jul uden sin familie. Men for at råde lidt bod på dette, så havde vores glimrende kok disket op med både and og flæsksteg, ligesom alle lokaler var pyntet med kravlenisser og lignende julestas. Selvfølgelig havde vi også et stort og flot-pyntet juletræ. Og generelt må jeg sige, at der blev gjort utrolig meget for at få os i den rette julestemning. Men det rører naturligvis en del ved følelserne, når man ikke er sammen med familien.

Alt i alt en god tur.

Når man nu sidder og "kigger i bagspejlet", så må jeg konkludere, at det var en godt og lærerigt ophold.

Vi fik udrettet meget, såvel i selve lejren, men også i høj grad udenfor. De helt store

"Burgerking" havde en rullende filial i Dvor.

Ved hjemkomsten blev der afholdt et flot parade.

problemer, blev vi heldigvis forskånet for, selv om vi havde en kort periode med "højspænding", da NATO var inde og bombe.

Det mærkede vi dog ikke meget til, lige bortset fra de mange nervøse pårørende, der nærmest kimede os ned! Og det kun fordi danske journalister har meget nemt ved at lave én fjer til fem høns!!!

SÅDAN!

Vi havde dog et par mindre færdselsuheld, heldigvis uden

personskader. Desværre var personel fra infirmeriet involveret i et uheld, hvor en norsk militærobservatør mistede livet, da han påkørte infirmeriets lastbil.

Trods disse ærgerlige episoder, synes jeg helt bestemt, at vi danske mænd og kvinder kan være stolte af den kæmpeindsats, vi har ydet.

For at bruge et citat fra en tidligere jagersoldat - Carsten Mørch - så er der kun et tilbage at sige: SÅDAN!